

Vladislav Pek: *Život a dílo prof. Otty Rutrleho*, diplomová práce, UK-HTF Praha 2012, 79. str., počítačový otisk.

Oponentský posudek vypracoval: **Prof. ThDr. Jan B. Lášek**

Předložená práce je psána se zápallem pro CČSH, musím však konstatovat hned na počátku, že je metodicky nezvládnutá. Polovina celé práce (do str. 35) se zabývá životopisy patriarchů CČS (H) a dějinami bohosloveckého vzdělávání v CČS(H). Jedná se většinou o kompilační medailony, sestavené ze standardní literatury. Lze se klást otázku, co dělají v této práci vůbec či – když už tu jsou – proč nejsou vypracovány kriticky a na základě původního materiálu. To by byl jediný důvod, jak přítomnost těchto rozsáhlých stran v práci odůvodnit.

Možná, že autor chtěl ukázat (alespoň takový dojem má čtenář), jaký přelom dílo O. Rutrleho a jeho generačních druhů (Trtík, Mánek) znamenalo – pak se ovšem měl pustit spíše do duchovních dějin CČS a dějin její teologie, než popisovat život patriarchů.

Vlastní práce začíná na str. 36. Životu a dílu prof. Rutrleho je věnováno celkem 32 stránek. Nemohu tvrdit, že by něco bylo v textu špatně: fakta, zde uváděná, jsou pravdivá. Nicméně je cílem diplomové práce uvést pouze fakta? Autor buď mohl napsat dobrý životopis profesora Rutrleho (a užít k němu, jak se sluší a patří, patřičné archiválie), nebo se zabývat podrobných rozbořem Rutrlova díla (nejen výčtem a stručnou charakteristikou). V případě prvním by vznikla původní práce z církevních dějin, v případě druhé (kdy nejsou použity archivní dokumenty) pak práce z praktické teologie. V obou případech by bylo přineseno něco opravdu nového, což by bylo k užitku nejen pro vědecké bádání, ale i pro CČS(H), která musí znovu uchopit pro další generace své duchovní a teologické dědictví.

Chci podotknout, že tohoto aspektu si je autor ovšem vědom. Dost neuměle to také ve své práci několikrát vyjádřil. Jeho práce je přece jen záslužná v jednom ohledu: doposud neexistuje žádná vydaná monografie o této osobnosti, v ekumenickém prostředí je citován nezaslouženě velmi málo. Cíl práce, deklarovaný v závěru – poskytnout celkový pohled na O. Rutrleho jako na člena CČS(H), pedagoga, duchovního a člověka – se podařilo dosáhnout jen částečně právě z důvodu nedůsledné metodologie, v práci užívané.

Pokud se jedná o stránku formální, snažil se kandidát vyhovět požadavkům, které jsou na podobné práce kladeny (poznámkový aparát, seznam literatury, anglické resumé). V závěru bych uvítal, kdyby autor místo reprodukování obsahu svého díla se snažil ukázat, v čem bylo dílo Otty Rutrleho dobově podmíněné (a tudíž je dnes již neaktuální) a v čem naopak je vysoce aktuální dodnes. Náznaky k těmto pohledům jsou sice v charakteristice Rutrlových jednotlivých prací, ale nejsou dostačující.

Závěr: Přes všechnu odbornou kritiku mohu konstatovat, že práce není odbytá, je psána pilně, ale bez dostatečných znalostí formální podoby odborné práce. Více odborných konzultací zcela zjevně chybělo. Přesto však navrhuji, aby rozprava byla přijata ještě jako práce magisterská. Nemohu však komisi navrhnout jiné hodnocení, než známkou **dobře (3)**.

V Praha, dne 4. září 2012